

Έθιμα Αγίου Πνεύματος (Πανηγύρι)

Τα πανηγύρια στα χωριά είναι συνυφασμένα με τις θρησκευτικές γιορτές των Αγίων στους οποίους είναι αφιερωμένοι οι ναοί. Στο Περιβόλι το πανηγύρι είναι συνδεδεμένο προ αμνημονεύτων ετών με τη γιορτή του Αγίου Πνεύματος. Ίσως επειδή η Αγία Τριάδα είναι ο πρώτος ναός που κτίστηκε στο χωριό και γι' αυτό είναι περισσότερο συνδεδεμένος με τη ζωή των κατοίκων. Στους εορτασμούς των άλλων ναών, και ιδιαίτερα του κεντρικού ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, τελείται με επισημότητα πανηγυρική Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία χωρίς όμως κάτι περισσότερο.

Κάθε χρόνο κατά τη μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης του Αγίου Πνεύματος, που γιορτάζει το τρίτο πρόσωπο του Τριαδικού Θεού και είναι αργία, γίνεται πανηγυρικός εορτασμός στο εξωκλήσι της Αγίας Τριάδος, στο κοιμητήριο. Συμμετέχει όλο το χωριό και πολλοί κάτοικοι από τα γύρω χωριά.

Το πανηγύρι θεωρούνταν μία από τις μεγαλύτερες γιορτές και ημέρες του έτους μαζί με τα Χριστούγεννα και το Πάσχα. Και πράγματι ήταν. Την ημέρα αυτή την περίμεναν όλοι πώς και πώς διότι θα έτρωγαν κρέας. Ήταν από τις λίγες φορές κρεατοφαγίας το χρόνο. Όλα τα σπίτια θα έσφαζαν ένα αρνάκι ή ένα κατσικάκι για να φάει η οικογένεια και να φιλέψουν και τους επισκέπτες.

Για τα παιδιά ήταν μια επί πλέον χαρά γιατί την ημέρα εκείνη δοκίμαζαν και παγωτό. Ερχόταν ο παγωτατζής από τον Δομοκό ή τη Λαμία με το άσπρο σκουφί του πάνω σε τρίκυκλη μοτοσικλέτα. Με πάγο διατηρούσε και πωλούσε τα γευστικότερα ξυλάκια παγωτά με κρέμα ή με σοκολάτα.

Παλιά, το πανηγύρι ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία για τους Περιβολιώτες να συναντήσουν τους συγγενείς τους από άλλα χωριά. Έρχονταν προσκυνητές από τη Μακρυρράχη, τον Άγιο Στέφανο, τον Ασβέστη, την Παναγιά και αλλού με τα ζώα ή πεζοί. Η πρώτη συνάντηση γινόταν στην Αγία Τριάδα, όπου όλοι μαζί παρακολουθούσαν την πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Ακολούθως μαζεύονταν στα σπίτια, όπου είχαν την ευκαιρία να ιδωθούν, να πουν τα νέα, να αστευτούν, να ανανεώσουν τους συγγενικούς δεσμούς. Το επισφράγισμα ήταν ένα πλούσιο γεύμα.

Τις δύο ημέρες, που διαρκούσε το πανηγύρι, μαζεύονταν πάρα πολλές κόσμος. Όλα σχεδόν τα σπίτια είχαν επισκέπτες. Οι κεντρικοί δρόμοι του χωριού έσφυζαν από ζωή και κίνηση. Ειδικά την παραμονή έβλεπε κανείς μια ανθρώπινη μάζα να βολτάρει από τον νερόμυλο μέχρι το «κουλούρι». Ήταν ένα πολύβουο μελίσσι. Ο καθένας μπορούσε να δει, να χαιρετίσει, να μιλήσει με διάφορους ανθρώπους που είχε πολύ καιρό να συναντήσει.

Ακόμα, το πανηγύρι ήταν μια ευκαιρία για διασκέδαση. Κάποια μαγαζιά προσέφεραν οργανωμένη διασκέδαση με μουσικές κομπανίες, ψητά κρέατα και παγωμένες μπίρες και κρασιά. Κάποτε υπήρχαν ακόμα και τέσσερις κομπανίες. Σε κάποιες περιπτώσεις έπαιζαν και το μεσημέρι ανήμερα της γιορτής. Για αρκετά χρόνια γινόταν πολύ καλό πανηγύρι στα μαγαζιά των Γιάννη Παπακώστα, Γιώργου Καραμήτρου, Κώστα Καντζά και Απόστολου Καραγκούνη. Από τα μαγαζιά αυτά πέρασαν αξιόλογοι μουσικοί και τραγουδιστές, όπως ο Αντρέας Τσαούσης, ο Γιώργος Τζαμάρας, ο Θανάσης Βαρσαμάς κ.ά.

Είναι αλήθεια ότι τις τελευταίες δεκαετίες τα πανηγύρια στα χωριά της επαρχίας Δομοκού έχουν ατονήσει και έχουν χάσει μεγάλο μέρος από την αίγλη, που είχαν παλιότερα. Αυτό οφείλεται στην αλλαγή των συνθηκών ζωής (βελτίωση συγκοινωνιών, πολλές ευκαιρίες για διασκέδαση κλπ.).

